

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 4/02-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2002 predbežne prerokoval návrh na začatie konania pre porušenie práv, ako aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky J. K., toho času v Ústave na výkon väzby N., a takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti J. K. o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e**.

2. Návrh J. K. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 5. novembra 2001 označeným ako „Sťažnosť, zároveň žiadosť“ sa na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) obrátil J. K. (ďalej len „navrhovateľ“).

Navrhovateľ uviedol, že 18. decembra 1995 bol vzatý do väzby, ktorá trvala do 30. júna 1998. Následne bol zaradený do výkonu trestu odňatia slobody v trvaní do 12. apríla 1999. Jeho osobná sloboda bola obmedzená nepretržite 39 mesiacov a 26 dní, pričom mu však mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní iba 36 mesiacov.

Ústavný súd žiadal o „správne rozhodnutie, čo s tými tromi mesiacmi a dvadsiatimi šiestimi dňami“, počas ktorých bola jeho osobná sloboda obmedzená nad rámec rozhodnutia súdu.

Podanie navrhovateľa nespĺňalo náležitosti kvalifikovaného podania na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom navrhovateľ k nemu nepriložil potrebné dôkazy a nepreukázal využitie iných dostupných a účinných právnych prostriedkov nápravy.

K podaniu navrhovateľa taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 a 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listom z 19. novembra 2001 upozornil navrhovateľa na náležitosti kvalifikovaného podania na začatie konania pred ústavným súdom. Navrhovateľa vyzval, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy tieto nedostatky podania odstránil a pripojil k nemu plnomocnenstvo pre advokáta alebo komerčného právnik na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ podanie nemá byť odmietnuté podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval podaním z 2. decembra 2001, v ktorom modifikoval svoje pôvodné podanie v tom zmysle, že namietol porušenie ustanovenia § 35 ods.1 a 2 zákona č.140/1961 Zb. Trestného zákona v znení neskorších predpisov „súdom v Nitre“ (zrejme malo ísť o Okresný súd Nitra) a požiadal o ustanovenie

advokáta, ktorý ho bude zastupovať v konaní pred ústavným súdom, avšak vo zvyšku výzvu ústavného súdu nerešpektoval a nedostatky svojho podania v súdom stanovenej lehote neodstránil.

Navrhovateľ predovšetkým neuviedol, porušenie ktorých základných práv alebo slobôd namieta, pričom z podania nebolo ani zrejmé, ktorý orgán jeho základné práva porušil a akého rozhodnutia sa v tejto súvislosti navrhovateľ domáha.

Navrhovateľ taktiež nepreukázal využitie účinných právnych prostriedkov nápravy pri ochrane svojich práv pred podaním na ústavný súd. Ústavnému súdu nepredložil žiadny dôkaz o svojich tvrdeniach (ani príslušné súdne rozhodnutia týkajúce sa veci, ani podania, ktorými sa domáhal ochrany svojich práv, či iné relevantné listiny, ktoré má k dispozícii, resp. na ktoré má v zmysle ustanovení Trestného poriadku nárok).

II.

Podanie navrhovateľa by bolo možné po jeho náležitom doplnení kvalifikovať ako návrh na začatie konania pre porušenie základných práv podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde (ďalej len „návrh“), o ktorom bola v období od 1. júla 2001 do 31. decembra 2001 na konanie daná právomoc ústavného súdu podľa čl. 124 ústavy v spojení s čl. 1 ústavy, a to v záujme poskytovania ochrany ústavnosti vrátane ochrany ústavou garantovaných základných práv a slobôd právnických a fyzických osôb.

Podľa § 31a ods. 2 zákona o ústavnom súde v spojení s § 30 ods. 1 a 2 a § 138 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže ústavný súd ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, advokáta, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

Tieto tri predpoklady na ustanovenie zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť.

Navrhovateľ požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu, advokáta.

Podanie navrhovateľa v súčasnom období nespĺňa náležitosti kvalifikovaného podania na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ nedostatky svojho podania neodstránil ani napriek výzve ústavného súdu na ich odstránenie, najmä nepreukázal využitie účinných právnych prostriedkov nápravy pri ochrane svojich práv pred podaním návrhu na ústavný súd. Ústavnému súdu nepredložil žiadny dôkaz o svojich tvrdeniach ani príslušné súdne rozhodnutia či iné relevantné listiny týkajúce sa veci, ktoré má k dispozícii, resp. na zabezpečenie kópií ktorých má v zmysle ustanovenia § 65 Trestného poriadku nárok.

Vo svojej judikatúre v tejto súvislosti ústavný súd už vyslovil, že je v záujme navrhovateľov, aby k návrhu (predtým podnet) priložili čo najviac im dostupných dôkazov, a tým ústavný súd presvedčili, že prijatie ich návrhu na konanie vo veci samej má svoje opodstatnenie. Ústavný súd nie je substituentom navrhovateľov pri zabezpečovaní dôkazov ich tvrdení v návrhu, ak si ich navrhovatelia môžu zabezpečiť sami (mutatis mutandis I. ÚS 34/99, III. ÚS 91/01, III. ÚS 122/01).

Na základe vyššie uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že u navrhovateľa v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, preto jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom nevyhoveli.

III.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podanie navrhovateľa z 5. novembra 2001 nespĺňalo zákonom predpísané náležitosti kvalifikovaného podania na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Navrhovateľ nedostatky svojho podania neodstránil ani pri doplnení podania 2. decembra 2001, a to aj napriek tomu, že ho ústavný súd listom z 19. novembra 2001 na to vyzval.

Vzhľadom na túto skutočnosť bol podnet navrhovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietnutý.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2002